

V hospodě U sraba u rumu dnes
Hádal se semnou můj přítel jak bēs
Říkal tvé písně jsou zbytečné
A já byl v koncích

O lásce zpíváš si z plných plic
Jak ruboslepý, vidíš jen líc
Co třeba rasizmus básníku!
A já byl v koncích

Zazpívám a nechám strach
Létat si s krkavci nad Vsetínem
Zazpívám že v jeden prach
Všichni se z člověka proměníme

Ptal se mě, jestli prý jsem hrdý Čech
A jestli být bílý není spíš pech
Házel svá slova jak kameny
A já byl v koncích

Křičel vždyť kam bílí vkročili
Ty černé vždycky si zotročili
V Africe, v Americe, v Austrálii
Tak vítej V koncích!

Zazpívám...

Já přeci s Kolumbem neplul v Nině
Nekupčil s otroky, na pevnině
Nemůžu za žádné utrpení
Tak proč jsem v koncích?

Říkáš že nikdy jsi nedržel bič
Neublížil, hlavu otáčel pryč
Jen v noci spíš v čepici Kukluxklanu
To proto jsi v koncích!

Zazpívám...

V hospodě U sraba každý a sám
K myšlenkám čelem, zády k masám
Tam každý se někdy rozhodoval
A každý byl v koncích

Tak jsem se vám svěřil co mě po večerech trápí
Že v podpalubí mého srdce zápasí dva chlapi
Jeden blýská holou hlavou druhý blýská nožem
Prý přes svou chytrů tlamu taky dostat můžem
Oba se svou svatou pravdou
svatou barvou, svatým peklem
Nejspíš padnu za mír
V tomhle boji vleklém
V tomhle vleklém boji
Já si zpívám že se bojím
Sám sebe